

18 Знаеми са на Бога отъ вѣка сички те дѣла негови.

19 Затова азъ намерявамъ благословно да не досаждаме на онѣа, които се свържатъ отъ язычници те къ Бога.

20 Но токму да имъ пишемъ да се вардатъ отъ всквернены те (жертвы) идолски, и отъ влѣдъ, и отъ оудавено, и отъ кръвь, (и онова цюто не е нимъ драго, да го не ченатъ дрѣгимъ).

21 Защото Мвусей има отъ старо време по сички те градове мѣжы които го проповѣдватъ, понеже се прочита секоя свѣквта въ соборища та.

22 Тогавъ апостоли те и старѣйшины те со сичка та церква намериха благословно да избератъ мѣжы помеждѣ си, и да ги прататъ во Янтюхія заедну съ Павла и съ Варнава, (и избраха) Исда който се наричеше Варсавъ, и Сѣла, и които бѣха знаменити по междѣ братіа та.

23 И написаха (та пратиха) чрезъ нѣхъни те рѣще слѣдѣющи те словеса: апостоли те и старѣйшины те и братіа та, на онѣа братіа които живеатъ во Янтюхія и въ Сурія и въ Кілікіа, и свърнали се отъ язычници те, желаемъ да се радватъ (въ господѣ).

24 Понеже чухме зацю нѣкон като излѣзоха отъ насъ дойдоха (тамъ), и смѣтиха въ со словеса, и разврацаватъ ваши те дѣшы, понеже ви говорятъ че

треквва да се обрѣзвате, и да вардите законатъ (Мвусеовъ), на които нѣе не сме зарачали (това нещю.)

25 Виденисе благословно както се собрахъме единодѣшну, да избереме нѣкон мѣжы и да пратиме кодаъ васъ заедну съ възлюбленны те наши (братіа) Варнава и Павла.

26 Сирѣчь съ чловѣцы, които са предали дѣшы те си за името то на Господа нашего Исуса Христа.

27 Прациамъ прочее Исда и Сѣла, които цѣе да ви кажатъ и изъ оустъ тѣа исти те словеса.

28 Защото се виде благословно и на сватаго Дѣха, и намъ, да ви не натовариме ницю по многъ тегота, всѣкнъ тѣа (работы) които са потребны: (сирѣчь.)

29 Да се вардите отъ онова цюто се приноси въ жертва на идולי те, и отъ кръвь, и отъ оудавено, и отъ влѣдъ: (и онова цюто не е вамъ драго, да го не стрѣвате дрѣгимъ); отъ които ако се вардите, добре цѣе да сторите, здравствѣйте.

30 Они прочее като быдоха пратени, дойдоха во Янтюхія: и като собраха народатъ, дадоха писмо то.

31 Я они като го прочетоха, возрадовахасе за оутѣшеніе то.

32 Я Исда и Сѣла, понеже бѣха и они пророцы, съ много дѣ-